

Handelsminister gav i Fjor Tilsagn om, at Konventionerne fra Genua i denne Rigsdagssamling vilde blive fremsat. Maa jeg spørge den højtærede Handelsminister, *hvornaar* de vil blive fremsat. Den daværende Indenrigsminister gav ikke Svar for Washington-Konventionernes Vedkommende. Han erklærede, at han først vilde se den Beretning, som til sin Tid forelaa fra Udvalget. Jeg maa herefter gaa ud fra, at den nuværende Indenrigsminister vil forelægge disse Konventioner til Tingets Behandling igen. Jeg kan ikke tænke mig andet end, at Svaret maa blive bekræftende, for ellers vilde det efter min Mening med Rette kunne siges, at Danmarks Behandling af disse Konventioner kun har været en Skinopfyldelse af de Forpligtelser, vi har paataget os paa disse Omraader i Henhold til Fredstraktaten.

Men jeg kan ikke tænke mig andet ogsaa af en anden Grund. Det er ikke længe siden, at der i Stockholm afholdtes et interparlamentarisk Møde, og dette Møde af Europas Interparlamentarikere vedtog enstemmigt en Beslutning, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse gerne vil oplæse. Denne Beslutning udtaler følgende: „Konferencen konstaterer med Tilfredshed, at de talrige Konventioner og Rekommandationer, som er blevet udarbejdet af internationale Arbejdskonferencer, allerede er blevet ratificeret af de fleste Parlater, der hører til Unionen. Konferencen føler sig levende overbevist om, at Unionen ogsaa for Fremtiden med samme Interesse i Parlaterne vil yde sin Medvirkning til dette Fredens Værk, og lover sin og sine Grupper Støtte til Gennemførelsen af et stedse mere dybtgaaende Studium af de nævnte Konventioner og Rekommandationer indenfor Parlaterne. Konferencen anmoder sine Grupper om i Parlaterne at yde deres Støtte til den videst mulige Gennemførelse af de Principper, som er godkendt af Washington- og Genua-Konferencerne, samt at støtte det internationale Arbejdsbureaus Virksomhed.“

For denne Vedtagelse, som skete enstemmigt i Stockholm, stemte det nuværende Regeringspartis Deltagere i dette Møde. Jeg kan derfor ikke tænke mig andet end, at den nuværende højtærede Regering ogsaa vil handle i Overensstemmelse dermed. Jeg vil derfor gentage et Ønske, jeg udtalte i Fjor, nemlig at den højtærede Regering vil følge en anden Fremgangsmaade ved Fremsættelsen af disse Konventioner i Fremtiden. I Fjor fremsatte den højtærede Regering disse Konventioner, men vægrede sig paa det bestemteste ved at udtale noget

om, hvilken Opfattelse den højtærede Regering havde. Jeg tror ikke, man kan sige, der er det rette Forhold mellem Regeringspartiets Repræsentanters Stilling i Stockholm, hvor de siger, at de vil „yde deres Støtte til den videst mulige Gennemførelse“ af Washingtonkonventionernes Principper, og den Optræden, der udvises, naar det samme Partis Regering her i Danmark paa det bestemteste afviser at udtale sin Anskuelse angaaende det foreliggende Forslag. Skal der være Sandhed i det internationale Arbejde, maa Regeringerne angive deres Stilling ved Fremsættelsen af disse Forslag og ikke som Regeringen her sidde tavs paa Regeringsbænken, medens dens Parti underhaanden kvæler Forslagene. Jeg forlanger ikke, at Danmark slavisk skal følge alt det, der vedtages paa de internationale Konferencer, men jeg henstiller, at Danmarks Regerings Stilling bliver saadan, at den kan siges at være fuldt ud aaben, og saadan, at den i Handling bærer Præg af den Forstaaelse for det internationale social-politiske Arbejdes Betydning ogsaa for Danmark, som Danmark altid tidligere har lagt for Dagen.

Jeg tillod mig under Finanslovbehandlingen i Fjor at spørge den højtærede Regering om dens Stilling overfor de Bestræbelser, der rundt i Landene udfoldes i Retning af at komme bort fra det nuværende industrielle Lønssystem ved at give Arbejderne en mere direkte Interesse i Arbejdet indenfor de Virksomheder, hvori de arbejder. Den højtærede Indenrigsminister gav mig et Svar, som viste, at dette Spørgsmaal, skønt det er et Spørgsmaal, som beskæftiger Regeringerne i alle Europas Lande, ikke i nogen Maade havde den nuværende danske Regerings Opmærksomhed henvendt paa sig. Nu vil mange maaske mene, at dette Spørgsmaal er trængt i Baggrunden af den industrielle Krise, vi staar i. Men jeg for mit Vedkommende tror, at det vil være klogt at regne med, at dette Spørgsmaal igen vil komme i Forgrunden, for det har man vel Lov til at sige, at enhver, der vil se, maa kunne se, at under det nuværende industrielle Lønssystem bevæger Samfundet sig fra den ene samfundsløsende Arbejdskamp gennem en kort, rolig Periode til den næste store Kamp, en Tilstand, som i det lange Løb vil være ødelæggende ikke blot for den sociale Fred, men ogsaa for Produktionen.

Men jeg vil have Lov til at sige, at selv under en Krise som den, vi nu oplever, er Spørgsmaalet om en Nyordning af Forholdet mellem Arbejdere og Arbejdsgivere af den største Betydning. Utvivlsomt